פסח

קיבוץ געש

תש"ן

.1

פתיחה - סולו ונגינה:

וְהָיָה כִּי תָבוֹאוּ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם

המקהלה, התזמורת והציבור:

וּקְצַרְתֶּם את קְצִירָהּ

וַהֲבֵאתֶם רֵאשִׁית קְצִירְכֶם

עוֹמֶר עוֹמֶר עוֹמֶר עוֹמֶר

רֵאשִׁית קְצִירְכֶם!

הבאת העומר על-ידי אנשי "גידולי שדה"

.2
הבאת פרחים על-ידי ילדי הגנים בליווי שירה בציבור

נִיצָנִים נִרְאוּ בָּאָרֶץ

עֵת זָמִיר הִגִּיעַ, עֵת זָמִיר

כִּי הִנֵּה סְתַיו עָבַר
סְתַיו חָלַף הָלַךְ לוֹ

הַגְּפָנִים סְמָדַר
נָתְנוּ נָתְנוּ רֵיחָם

.3

ברכת הקיבוץ - המזכיר

4.

הַחוֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ-
חוֹדָשִׁים, רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם
לְכָל חוֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה, חוֹדֶשׁ
הָאָבִיב. וּבְחוֹדֶשׁ הָאָבִיב,
בְּאַרְבָּעָה-עָשָׂר בּוֹ זְמַן
חֵרוּתֵנוּ. וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגּוֹתֶם אוֹתוֹ
לְדוֹרוֹתֵיכֶם חוּקַּת עוֹלָם
תְּחָגוּהוּ, כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה יָצְאוּ צִבְאוֹתֵיכֶם
מִמִּצְרַיִם. הַיּוֹם הֱיִיתֶם
לְעָם!

5.

בְּנִיסָן נִבְרָא הָעוֹלָם,
בְּנִיסָן נוֹלְדוּ אָבוֹת,
בְּנִיסָן נִגְאֲלוּ, בְּנִיסָן
עֲתִידִים לְהִיגָּאֵל.
מִנַּיִן שֶׁבְּנִיסָן נִבְרָא
הָעוֹלָם? שֶׁנֶּאֱמַר: וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע
לְמִינֵהוּ וְעֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי.
אֵיזֶהוּ חוֹדֶשׁ שֶׁהָאָרֶץ מְלֵאָה
דְּשָׁאִים וְאִילָן מוֹצִיא
פֵּירוֹת?
הֱוֵה אוֹמֵר - זֶה נִיסָן!

6.

הִנֵּה הסתיו עבר, הגשם
חלף הלך לו, הניצנים
נראו בארץ, עת הזמיר
הגיע וקול התור נשמע
בְּאַרְצֵנוּ. התאנה חָנְטָה
פַּגֶּיהָ והגפנים סְמָדַר נתנו
ריח.

7.

מקהלה ותזמורת:

"הדודאים נתנו ריחם"

8.

בֵּצֵא השדה נָלִינָה בַּכפרים נַשְׁכִּימָה לַכְּרמים, נִרְאֶה אם פָּרְחָה הַגֶּפֶן, פִּיתַּח הַסְּמָדַר, הֵנֵצוּ הָרִימוֹנִים. הַדּוּדָאִים נתנו ריח ועל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגָדִים.

9.

מקהלה ותזמורת:

קומי צאי אחותי כלה / קומי צאי, קומי צאי

בשורת אביב לך הבאתי

מאחורי גדר גני / נראה ציץ, נראה ציץ,

נשמע קול הדרור על ביתי

.10
ילדי גפן:

גֶּשֶׁם חָלַף וּסְתָיו עָבָר
וְהַכָּל בְּעִתּוֹ נוֹצָר

לֵךְ לְשָׁלוֹם גֶּשֶׁם

דוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ
בְּגִיבַת דוֹדִים

בּא בְּשָׁלוֹם טַל

רוּחַ בְּרָקִים
וְצִינּוֹרֵי שַׁחַק
עָשׂוּ שְׁלִיחוּתָם

לֵך לְשָׁלוֹם גֶּשֶׁם

לְאוֹגֵר בַּקָּצִיר
גִּידוּלֵי חָצִיר

בּא בְּשָׁלוֹם טַל

מֵרֵיחַ מֵימֶיךָ
בְּשֵׂאתָ שְׁפָלִים
וּמָלְאוּ אֲסָמֶיךָ

לֵךְ לְשָׁלוֹם גֶּשֶׁם

בְּעִים זְמִירוֹת
וּפְרִי עֵץ-הָדָר
עֵת יְעוּדָר

בּא בְּשָׁלוֹם טַל

.11
מקהלת הילדים:

כֻּתָּנוֹת פַּסִּים לָבַשׁ הַגָּן
וּכְסוּת רִקְמָה מַדֵּי דִשְׁאוֹ

וּמְעִיל תַּשְׁבֵּץ עָטָה כָּל עֵץ
וּלְכָל עַיִן הֶרְאָה פִּלְאוֹ

כָּל צִיץ חִדֵּשׁ לִזְמַן חָדָשׁ
יָצָא שׂוֹחֵק לִקְרַאת בּוֹאוֹ

אַךְ לִפְנֵיהֶם שׁוֹשָׁן עוֹבֵר
מֶלֶךְ כִּי עַל הוּרַם הוֹדוֹ

יָצָא מִבֵּין מִשְׁמַר עָלָיו
וַיִּשַׁנֶּה בִּגְדֵי כִלְאוֹ
מִי לֹא יִשְׁתֶּה יָלִינוּ עָלָיו
הָאִישׁ הַהוּא יִשָּׂא חֶטְאוֹ

.12

טַל צָוָּה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעוּטֶּרֶת
פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת
טַל נוֹפֵף עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה
מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שַׂבְּעֵנוּ בְּרָכָה
טַל וְשׂוֹבַע מַלֵּא אֲסָמֵינוּ
גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ

.13
שירה בציבור:

פָּנָה הַגֶּשֶׁם, הָלַךְ הָלַךְ לוֹ
עָנָן רָקִיעַ חָלַף הָלַךְ לוֹ.

פְּנֵי אֲדָמָה בְּאוֹר חָמָה
שִׁבֳּלִים זָקְפוּ רָאשֵׁיהֶם בָּקָמָה,

בְּנֵי הָרִים זֶה אֶל זֶה
בָּרָמָה יְשׁוֹרֵרוּ,
שָׁלוֹם שָׁלוֹם, הֵידָד הֵידָד,
אָבִיב הַיּוֹם!

.14
המנחה:
הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּל הָעוֹלָם
כּוּלּוֹ אוֹמְרִים בּוֹ הַלֵּל
וְאוֹצְרוֹת טְלָלִים נִפְתָּחִים
בַּזֶּה הַלַּיְלָה.

.15

ריקוד אביב

כוס ראשון - המנחה:

כּוֹס לִישׁוּעוֹת נִישָׂא
לְיְצִיאַת יִשְׂרָאֵל
מִשְׁעְבּוּד לְחֵירוּת
מִגּוֹלָה לִגְאוּלָה
לְחַיִּים וְלִישׁוּעָה

הציבור:

לְחַיִּים וְלִבְרָכָה!

17.

הָא לַחְמָא עַנְיָא דִי אֲכָלוּ
אֲבָהָתַנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם.
כָּל דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכוֹל כָּל
דִצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח. הָשַׁתָּא
אֲנַחְנוּ גְאוּלֵי יִשְׂרָאֵל,
לַשָּׁנָה הַבָּאָה כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל.
הָשַׁתָּא עַבְדֵי - לַשָּׁנָה הַבָּאָה
בְּנֵי חוֹרִין.

18.

רַבָּן גַמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר:
כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלוֹשָׁה דְבָרִים
אֵלוּ בַּפֶּסַח, לֹא יָצָא יְדֵי
חוֹבָתוֹ. וְאֵלוּ הֵן:
פֶּסַח מַצָּה וּמָרוֹר

19.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ
אוֹכְלִים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִקְדָש
הָיָה קַיָים עַל שׁוּם מָה.
עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָדוֹשׁ-
בָּרוּךְ-הוּא עַל בָּתֵּי
אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם.

20.

מַצָה זוֹ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל
שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁלֹּא
הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ
לְהַחֲמִיץ, שֶׁנֶאֱמַר:
"וַיֹאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר
הוֹצִיאוּ מִמִצְרָיִם עוּגוֹת
מַצוֹת כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי
גוֹרְשׁוּ מִמִצְרָיִם, וְלֹא יָכְלוּ
לְהִתְמַהְמֵהַ וְגַם צֵידָה לֹא
עָשׂוּ לָהֶם".

.21

מָרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה, בְּחוֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה.

.22

הִנְנוּ מוּכָנִים לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת, מִשִּׁעְבּוּד לִגְאוּלָה. כִּי גַּם אָנוּ יָצָאנוּ מִבֵּית־עֲבָדִים וּמִגֵּיא־הֲרֵיגָה וּבָנִינוּ בַּיִת בַּל־יִמּוֹט לְנִדְחֵי־יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמָתָם. וְאֶת מוֹעֵד הַחֵרוּת נוֹסִיף לְקַדֵּשׁ בְּבַיִת זֶה, אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי־בָנֵינוּ עַד עוֹלָם. עַל כֵּן נְיַחֵד לַלַּיְלָה זה מִכָּל הַלֵּילוֹת וְנַרְבֶּה לְסַפֵּר בּוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, בִּגְאוּלַּת יִשְׂרָאֵל בַּיָּמִים הָהֵם וּבְיָמֵינוּ אָנוּ, בַּזְּמַנִּים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה.

.23
ילדי כיתות א' וב':

מה נשתנה הלילה הזה

מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה,
הלילה הזה כולו מצה.

שבכל הלילות מסובים ילדים לחוד והורים לחוד,
הלילה הזה כולנו מסובים

שבכל הלילות מקצרים בסעודה,
הלילה הזה מאריכים בה, וכולו ליל שימורים.

שבכל הלילות שיחתנו חולין,

הלילה הזה מרבים לספר בו

ב י צ י א ת   מ צ ר י ם

.24

עבדים היינו לפרעה
במצרים ויעבידנו בפרך
ויבן לו ערי מסכנות, את
פתום ואת רעמסס. ויגאל
משם ויעבור ים בחרבה
וארבעים שנה נדדנו
במדבר ויבוא אל ארצנו.
ואילו לא יצאו אבותינו
ממצרים הרי אנו ובנינו
ובני-בנינו משועבדים
היינו לפרעה במצרים.
ואפילו כולנו חכמים,
כולנו נבונים, כולנו
יודעים את התורה - מצוה
עלינו לספר ביציאת
מצרים. וכל המרבה לספר
ביציאת מצרים - הרי זה
משובח.

.25

שירה בציבור:

עבדים היינו
עתה בני חורין

.26

בִּמְתֵי מְעַט יָרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַיִּהְיוּ שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם. וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּרְבּוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אוֹתָם. וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם, אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ: הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ. הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה. וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה. וַיְצַו פַּרְעֹה: "כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאוֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ". וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַתַּעַל שַׁוְעָתָם מִן הָעֲבוֹדָה וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אוֹתוֹ - כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרוֹץ.

.27

שירה בציבור:

וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אוֹתוֹ

כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרוֹץ

.28

ריקוד עבדות

.29

וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלוֹתָם. וּמֹשֶׁה הָיָה רוֹעֶה אֶת צֹאן יִתְרוֹ חוֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר. וַיֵּרָא מַלְאַךְ-אֲדוֹנָי אֵלָיו בְּלַבַּת-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר: רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נוֹגְשָׂיו, כִּי יָדַעְתִּי אֶת מַכְאוֹבָיו.

בחורי המקהלה:

וּמֹשֶׁה הִכָּה עַל צוּר
בְּמַטֶּה הִכָּה עַל סֶלַע, סֶלַע

בְּמַטֶּה הִכָּה עַל סֶלַע
וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם, מַיִם

הַפְּלֵא וָפֶלֶא, הַפְּלֵא וָפֶלֶא, הַפְּלֵא וָפֶלֶא אָמֵן סֶלָה, סֶלָה

וּמֹשֶׁה הֵבִיא גְּדִי
וַיְנִיקֵהוּ דְּבַשׁ מִסֶּלַע, סֶלַע

וַיְהִי קוֹלוֹ כְּמַעְיָן
זַךְ וְצָלוּל כַּמַּיִם, מַיִם

הפלא ופלא, הפלא ופלא, הפלא ופלא, אמן סלה,סלה

וְקַרְנַיִם צָמְחוּ לַגְּדִי
קַרְנֵי צוּר קַרְנֵי סֶלַע, סֶלַע

וּזְאֵבִים שִׁבְעִים נָגַח בָּן
וְעָבַר בָּאֵשׁ בַּמַּיִם, מַיִם

הפלא ופלא, הפלא ופלא, הפלא ופלא אמן סלה, סלה

.31

לֵךְ בֹּא מִצְרַיְמָה אֶל הַנֶּעֱנִים
וְאֶל הַנִּדְכָּאִים וְאָמַרְתָּ לָהֶם
כִּי עֲבָדִים הֵם וְהֵם לֹא
יָבִינוּ. כִּי אוּמְלָלִים הֵם
וְהֵם לֹא יֵדְעוּ וְכִי גָּדוֹל
עָנְיָם וּגְדוֹלִים מַכְאוֹבֵיהֶם
וְנוֹרָא לַחֲצָם וְהֵם לֹא
יַאֲמִינוּ. וּפָקַחְתָּ עֵינֵיהֶם
בְּחוֹזֶק יָד עַל כָּל לַחֲצָם
וְעַל כָּל עָנְיָם וְגָאַלְתָּ
אוֹתָם.

.32

שירה בציבור:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
בית יעקב מעם לועז

הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ,
יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו

הַיָּם רָאָה, וַיָּנֹס,
הַיַּרְדֵּן יִסּוֹב לְאָחוֹר

.33

המנחה קורא כל מכה והציבור חוזר ועונה:

ואלה עשר מכות
שלקו המצרים:

המנחה: דם	הציבור: דם
המנחה: צפרדע	הציבור: צפרדע
המנחה: כינים	הציבור: כינים
המנחה: ערוב	הציבור: ערוב
המנחה: דבר	הציבור: דבר
המנחה: שחין	הציבור: שחין
המנחה: ברד	הציבור: ברד
המנחה: ארבה	הציבור: ארבה
המנחה: חושך	הציבור: חושך
המנחה:	הציבור:
מכת בכורות	מכת בכורות

.34

עשר מכות - ילדי "גפן"

דָּם.

צְפַרְדֵּעַ.

כִּנִּים.

עָרוֹב.

דֶּבֶר.

שְׁחִין.

בָּרָד.

אַרְבֶּה.

חֹשֶׁךְ.

מַכַּת בְּכוֹרוֹת.

.35

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, וַיְהִי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל
צִבְאוֹתָם מִמִּצְרַיִם, הוּא
הַלַּיְלָה הַזֶּה - לֵיל
שִׁימּוּרִים לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לדורותם.

.36

חברת הילדים:

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת
אַהֲרוֹן אֶת הַתּוֹף בְּיָדָהּ,
וַתֵּצֶאןָ כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ
בְּתוּפִּים וּבִמְחוֹלוֹת.

.37

ילדי "גפן" ו"דקל":

בְּתוּפִּים וּבִמְחוֹלוֹת
סוּס וְרוֹכְבוֹ רַמָּה בַיָּם
אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדוֹף, אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים

.38

שירה בציבור:

אָשִׁירָה לַאדוֹנָי
כִּי גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרָכְבוֹ רָמָה בַיָּם

39.

כוס שני - המנחה:

נְשִׂיאָ

לִשְׁלוֹם מְדִינַת יִשְׂרָאֵ

לבטחונה

לִשְׁלוֹם בָּנֵינוּ

וּבְנוֹתֵינוּ

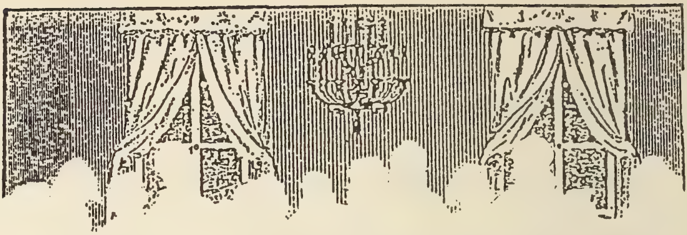
הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמָר

גְבוּלוֹתֶיהָ

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם

הציבור:

לְחַיִּים וְלִבְרָכָה!

הסעודה

המנחה מזמין את הציבור להמשך הסדר

.40
נגינה

זכור את היום הזה

.41
זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם בּוֹ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִילוּ יָצָא הוּא מִמִּצְרַיִם, לֹא אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבַד, אַף אָנוּ נִגְאַלְנוּ עִמָּהֶם. כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹלָה זַעֲקַת יִשְׂרָאֵל וְשַׁוְעַת הָעֲשׁוּקִים תַּחַת יַד מְשַׁעְבְּדֵיהֶם וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר לֶחֱמַר חֲרוֹנָם לִפְרוֹק עוֹל, וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר תִּפְרַח תִּקְוַת אָבִיב חָדָשׁ, חַיִּים חֲדָשִׁים, תִּקְוַת הַשִּׁחְרוּר וְהַתְּחִיָּה.

.42
שירה בציבור:

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבַד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵינוּ
וְהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם

43.

צִ י וֹ ן הֲלֹא תִשְׁאֲלִי לִשְׁלוֹם אֲסִירָיִךְ

דּוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֵךְ וְהֵם יֶתֶר עֲדָרָיִךְ

מִיָּם וּמִזְרָח וּמִצָּפוֹן וְתֵימָן, שְׁלוֹם

רָחוֹק וְקָרוֹב שְׂאִי מִכָּל עֲבָרָיִךְ.

אֵיךְ יֶעֱרַב לִי אֱכוֹל וּשְׁתוֹת בְּעֵת אֶחֱזֶה

כִּי יִסְחֲבוּ הַכְּלָבִים אֶת כְּפִירַיִךְ

אוֹ אֵיךְ מְאוֹר יוֹם יְהִי מָתוֹק לְעֵינָי

בְּעוֹד אֶרְאֶה בְּפִי עוֹרְבִים פִּגְרֵי נְשָׂרַיִךְ

הֵם הַשְּׂמֵחִים לְשַׁלְוָתֵךְ וְהַכּוֹאֲבִים

עַל שׁוֹמְמוּתֵךְ וּבוֹכִים עַל שְׁבָרַיִךְ.

אַשְׁרֵי מְחַכֶּה וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה עֲלוֹת

אוֹרֵךְ וְיִבָּקְעוּ עָלָיו שְׁחָרַיִךְ.

44.

מקהלה:

צִיּוֹן תַּמָּתִי, צִיּוֹן חֶמְדָּתִי

לָךְ נַפְשִׁי מֵרָחוֹק הוֹמִיָּה

תִּשְׁכַּח יְמִינִי אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יָפָתִי

עַד תֵּאָטֵר בּוֹר קִבְרִי עָלַי פִּיהָ

.45
וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת. לֹא
יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא
יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה! וְשָׁפַט
בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ
בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי-אָרֶץ. וְגָר
זְאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי
יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא
יַחְדָּיו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג
בָּם. לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ
כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה.

.46
מקהלה:

אור וירושלים

.47
שִׂים שָׁלוֹם וּפְרוֹשׂ סוּכַּת
שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל
הָעוֹלָם כּוּלוֹ. כִּי-זֶרַע
הַשָּׁלוֹם, הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ
וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם,
וְהִנְחַלְתִּי אֶת שְׁאֵרִית הָעָם
הַזֶּה אֶת כָּל אֵלֶּה.

.48
שירה בציבור:

קָרֵב יוֹם, קָרֵב יוֹם,
אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה
רָם הוֹדֵה, הוֹדֵה הוֹדֵה,
כִּי לְךָ הַיּוֹם אַף לְךָ הַלַּיְלָה
שׁוֹמְרִים הַפְקֵד, בְּעִירְךָ,
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה
תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֶשְׁכַּת לַיְלָה

.49

ריקוד שלום

כוס שלישי - המנחה:

כּוֹס נֶחָמָה נִישָּׂא

לִשְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל

וְלִשְׁלוֹם הָעוֹלָם

יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵנוּ

שַׁלְוָה בְּאָהֳלֵינוּ.

לְחַיִים וּלְשָׁלוֹם!

הציבור:

לְחַיִים וְלִבְרָכָה!

.51

הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ
צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי
אֶרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ, הָרָה
יוֹלֶדֶת יַחְדָּיו. קָהָל גָּדוֹל
יָשׁוּבוּ הֵנָּה. בִּבְכִי יָבוֹאוּ
וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם.
אוֹלִיכֵם אֶל נַחֲלֵי מַיִם
בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָּהּ.
אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל
וּבַחוּרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּיו.
וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן
וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם.

.52

בְּשׁוּב אֲדוֹנָי
אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן
הָיִינוּ כְּחוֹלְמִים
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִינָּה
אָז יֹאמְרוּ בַּגּוֹיִים
הִגְדִּיל אֲדוֹנָי
לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה
הִגְדִּיל אֲדוֹנָי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ.
הָיִינוּ כְּחוֹלְמִים

שׁוּבָה אֲדוֹנָי אֶת שְׁבוּתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶ
הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִינָּה יִקְצוֹרוּ
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נוֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע
בֹּא יָבוֹא בְרִינָּה נוֹשֵׂא אֲלוּמוֹתָיו

53.
שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי:
כּוּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ:
בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ
וּבְנוֹתַיִךְ עַל צַד תֵּאָמַנָה.
אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ וּפָחַד
וְרָחַב לְבָבֵךְ: מִי אֵלֶּה כָּעָב
תְּעוּפֶינָה, וְכַיּוֹנִים אֶל
אֲרוּבּוֹתֵיהֶן? כִּי לִי אִיִּים
יְקַוּוּ וָאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ
לְהָבִיא בָנַיִךְ מֵרָחוֹק.
וּפִתְּחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד, יוֹמָם
וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ.

54.
המקהלה:

אליהו הנביא

.55
הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִגַּשׁ
חוֹרֵשׁ בַּקּוֹצֵר וְדוֹרֵךְ עֲנָבִים
בְּמוֹשֵׁךְ הַזָּרַע. וְהִטִּיפוּ
הֶהָרִים עָסִיס וְכָל הַגְּבָעוֹת
תִּתְמוֹגַגְנָה. וְשַׁבְתִּי אֶת
שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ
עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ.
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת
יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ
אֶת פְּרִיהֶם. וּנְטַעְתִּים עַל
אַדְמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד
מֵעַל אַדְמָתָם.

.56
חוג חליליות:

קטעי נגינה

.57
נְבָרֵךְ עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי
הַגֶּפֶן וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה,
טוֹבָה וּרְחָבָה. לֶאֱכוֹל
מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ.
נְבָרֵךְ עַל אֲשֶׁר נִגְאַלְנוּ
וְהִגַּעְנוּ לַלַּיְלָה הַזֶּה לִשְׂמוֹחַ
וְלָגִיל וּלְהָסֵב בּוֹ יַחַד. כֵּן
נַגִּיעַ לַמּוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים
הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ בְּשָׁלוֹם,
שְׂמֵחִים בַּבִּנְיָן וְשָׂשִׂים
בַּעֲבוֹדָה וְנָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ
עַל גְּאוּלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת
נַפְשֵׁנוּ.

.58
שירה בציבור:

וְהִטִּיפוּ וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה
וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה

59.

כוס רביעי - המנחה:

כּוֹס בְּרָכָה נִישָּׂא

לָנוּ וְלִבְנֵינוּ

וּלְכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ

לִפְרִי הָאֲדָמָה וְלִתְנוּבַת הָאָדָם

לְיוֹם הֶעָמָל וּלְחַיֵּי הַשִּׁיתוּף

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם!

הציבור:

לְחַיִּים וְלִבְרָכָה!

ובא השור ושתה את כל המים
שכיבו את כל האש
ששרפה את המקל
שהיכה את הכלב
שנשך את החתול
שאכל את הגדי
שקנה לנו אבינו בשני זוזים

גדי אחד, גדי אחד...

ובא השוחט ושחט את השור
ששתה את כל המים
שכיבו את כל האש
ששרפה את המקל
שהיכה את הכלב
שנשך את החתול
שאכל את הגדי
שקנה לנו אבינו בשני זוזים

ובא מלאך המות
ושחט את השוחט
ששחט את השור
ששתה את כל המים
שכיבו את כל האש
ששרפה את המקל
שהיכה את הכלב
שנשך את החתול
שאכל את הגדי
שקנה לנו אבינו בשני זוזים
גדי אחד, גדי אחד...

ובא ריבון עולם
ושחט את מלאך המות
ששחט את השוחט
ששחט את השור
ששתה את כל המים
שכיבו את כל האש
ששרפה את המקל
שהיכה את הכלב
שנשך את החתול
שאכל את הגדי
שקנה לנו אבינו בשני זוזים